

Електронний журнал «Ефективна економіка» включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 975 від 11.07.2019). Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292. Ефективна економіка. 2026. № 1. ISSN 2307-2105

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2026.1.54>

УДК 339.9

С. В. Савчук,

*PhD, доцент кафедри менеджменту та адміністрування,
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу*

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0428-5798>

**СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ
ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В
СУЧАСНИХ УМОВАХ**

S. Savchuk,

*PhD, Associate Professor of the Department of Management and Administration,
Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas*

**STRATEGIC PRIORITIES FOR THE DEVELOPMENT OF
ENTERPRISES' FOREIGN ECONOMIC ACTIVITY IN MODERN
CONDITIONS**

У статті досліджено стратегічні пріоритети розвитку зовнішньоекономічної діяльності українських підприємств в умовах повномасштабної війни та посиленої турбулентності світового економічного простору. Обґрунтовано зростання ролі ЗЕД як чинника забезпечення економічної стійкості, макрофінансової стабільності та інтеграції України у європейські та глобальні ринки. На основі аналізу

географічної та товарної структури експорту й імпорту охарактеризовано ключові тенденції: переорієнтацію торговельних потоків на країни ЄС, домінування сировинної моделі експорту та високу технологічну залежність імпорту. Визначено стратегічні напрями трансформації ЗЕД підприємств, зокрема структурну переорієнтацію експорту на продукцію з високою доданою вартістю, поглиблення євроінтеграції, диверсифікацію ринків збуту, розвиток логістичної інфраструктури, інституційну підтримку експортерів, залучення іноземних інвестицій та формування національного бренду «Made in Ukraine». Підкреслено, що реалізація окреслених пріоритетів створює підґрунтя для післявоєнного економічного відновлення та підвищення глобальної конкурентоспроможності українського бізнесу.

The article examines the strategic priorities for the development of enterprises' foreign economic activity in Ukraine under the conditions of full-scale war, structural shocks to global value chains and the reconfiguration of international trade flows. Foreign economic activity is interpreted as a key instrument for ensuring macro-financial stability, maintaining productive capacity and integrating the national economy into European and global markets. On the basis of an empirical assessment of the geographical and commodity structure of exports and imports, the study identifies major contemporary trends, including the accelerated reorientation of trade towards the European Union, the persistence and even strengthening of the raw-material export model, and the growing technological and infrastructural dependence of imports. Special attention is paid to the impact of wartime constraints on logistics, production localization and firms' strategic behaviour in international markets. The paper substantiates a system of strategic priorities aimed at transforming the current model of foreign economic activity: a gradual shift towards exports with higher value added, expansion and consolidation of Ukraine's presence in EU markets through regulatory harmonization and compliance with the Green Deal agenda, geographical diversification of export destinations beyond the EU, development of

multimodal logistics corridors and digital customs procedures, enhancement of institutional and financial support mechanisms for exporters, attraction of foreign direct investment and deeper integration into global value chains, as well as the strengthening of the national product brand “Made in Ukraine.” The implementation of these priorities is argued to be a necessary precondition for post-war recovery, structural modernization of the economy and the formation of sustainable competitive advantages of Ukrainian enterprises in the global marketplace. Future research may focus on assessing the effectiveness of these strategic priorities in dynamic post-war conditions and identifying practical mechanisms for their implementation at the enterprise and national policy levels.

Ключові слова: *зовнішньоекономічна діяльність, менеджмент, управління, стратегічне управління, імпорт, експорт.*

Keywords: *foreign economic activity, management, governance, strategic management, import, export.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. У сучасних умовах повномасштабної війни зовнішньоекономічна діяльність (ЗЕД) України набуває особливої значущості як ключовий механізм забезпечення економічної стійкості, підтримання макрофінансової стабільності та інтеграції національної економіки у глобальні ринки. ЗЕД традиційно займає провідне місце в системі економічних взаємовідносин України з іноземними партнерами, проте в період збройної агресії її значущість істотно зростає, оскільки саме зовнішньоторговельні операції забезпечують критичні надходження валюти, сприяють збереженню виробничого потенціалу та створюють передумови для післявоєнного відновлення.

Глобальні трансформаційні процеси (зміна логістичних ланцюгів [1], зростання протекціонізму[2], технологічні зрушення й цифровізація міжнародної торгівлі [3]) та внутрішні виклики пов'язані з війною

(руйнування інфраструктури, блокування портів, нестабільність енергопостачання, міграція трудових ресурсів [4]) змінили підхід до ЗЕД як до традиційної форми міжнародної співпраці. Натомість сьогодні зовнішньоекономічна діяльність є стратегічним інструментом адаптації національного бізнесу до високотурбулентного середовища. Водночас війна змінює пріоритети та зміст зовнішньоекономічної активності підприємств. Підприємства змушені адаптувати свої стратегії до обмежень, пов'язаних з воєнними ризиками, нестабільністю світової кон'юнктури та посиленням регуляторних вимог на ринках Європейського Союзу, куди переорієнтується значна частина українського експорту. Таким чином, зовнішньоекономічна діяльність у період війни стає не лише каналом економічної взаємодії, але й важливим елементом національної безпеки, інструментом підтримки продуктивних галузей та фундаментом майбутнього економічного відновлення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам та перспективам розвитку зовнішньоекономічної діяльності підприємств присвячено праці багатьох науковців. Долгова Л. та Іваненко В. [5] встановили, що ключові проблеми забезпечення збалансованості зовнішньоекономічної діяльності України пов'язані, перш за все, з диверсифікацією геополітичних і регіональних пріоритетів, з оптимізацією товарної структури експорту та імпорту, посиленням позицій України на світовому ринку послуг за рахунок таких його сегментів, як міжнародний туризм, страхові, лізингові та інжинірингові операції, обмін в сфері інформації.

У праці Малишко Є.О. та Чернишова В.В. [6] виділено основні стратегічні пріоритети розвитку ЗЕД в контексті менеджменту інвестицій, а саме: розширення інвестиційних можливостей; розвиток інвестиційної політики шляхом залучення іноземних інвестицій, що забезпечить належний інвестиційний клімат; розвиток технічного і технологічного рівнів через

зміни виробничих ресурсів; співпраця фінансових організацій щодо підвищення інвестиційного потенціалу держави.

Стратегічні пріоритети розвитку аграрної галузі ґрунтовно досліджено в праці Кваші С.М., Павленка О.М. та Вакуленка В.Л.[7], які визначили два стратегічних напрями розвитку ЗЕД аграрної галузі України: переважання та збільшення частки продукції рослинництва у загальній структурі експорту, збільшення обсягів виробництва до країн-сусідів та їх частки у загальній географічній структурі експорту.

Стратегічні пріоритети розвитку експорту агропродовольчої продукції України в умовах воєнного стану досліджено в статті Миськів Г., Миськів О., Коломієць О., Слуднікова М [8]. Автори запропонували основні напрями стратегічного управління аграрним сектором економіки для підвищення експорту у повоєнній розбудові, що базуються на регулюванні правил землекористування, збалансованому контролі ціноутворення та застосуванні, економіко-правові стимулятори інвестицій.

Узагальнення зазначених наукових підходів свідчить, що попри значну кількість робіт, спрямованих на дослідження окремих аспектів зовнішньоекономічної діяльності, комплексне обґрунтування стратегічних пріоритетів її розвитку залишається недостатньо опрацьованим і потребує подальшого системного дослідження.

Формулювання цілей статті. Мета статті полягає у конкретизації та обґрунтуванні стратегічних пріоритетів розвитку зовнішньоекономічної діяльності підприємств України в сучасних умовах повномасштабної війни та глобальних трансформацій на основі аналізу географічної й товарної структури експорту та імпорту.

Виклад основного матеріалу дослідження. За сучасних умов зовнішньоекономічна діяльність є одним із ключових пріоритетів розвитку національної економіки, оскільки вона забезпечує доступ підприємств до міжнародних ринків, формує валютні надходження та сприяє зміцненню конкурентоспроможності держави. В умовах повномасштабної війни та

економічної нестабільності значна частина ресурсів спрямовується на задоволення внутрішніх потреб, проте важливою залишається й активна участь у міжнародній торгівлі, адже універсальна роль ЗЕД полягає у підтриманні економічної стійкості та забезпеченні фінансових можливостей для подальшого розвитку.

За таких обставин першочерговим завданням є визначення сутності зовнішньоекономічної діяльності як одного з базових напрямів економічного розвитку підприємств. Відповідно до Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність», ЗЕД визначається як діяльність суб'єктів господарювання України та іноземних суб'єктів господарювання, побудована на взаємовідносинах між ними та така, що здійснюється як на території України, так і за її межами [9]. Таке нормативне визначення підкреслює комплексний характер ЗЕД і її важливість для інтеграції суб'єктів господарювання у світовий економічний простір, що особливо актуально в умовах сучасних викликів та глобальних трансформацій.

Для обґрунтування стратегічних пріоритетів розвитку зовнішньоекономічної діяльності необхідним є аналіз стану та динаміки ЗЕД підприємств, оскільки саме оцінка географічної (табл.1) та товарної структури (рис.1) зовнішньої торгівлі дає можливість ідентифікувати ключові особливості міжнародної активності українських підприємств.

Представлені табличні дані свідчать про високу концентрацію українського експорту на європейському напрямі, що відповідає стратегічному курсу України на інтеграцію до ЄС та переорієнтацію торговельних потоків унаслідок повномасштабної війни. Найбільшим торговельним партнером України виступає Польща (3,26 млрд дол. США), на яку припадає найбільша частка експорту серед усіх країн-імпортерів. Зростання експорту до країн-сусідів частково пов'язане і з тим, що деякі українські товари там переробляються чи реекспортуються далі.

Таблиця 1. Географічна структура зовнішньої торгівлі товарами в Україні (січень-серпень 2025 року)

Країни	Експорт		Країни	Імпорт	
	тис. дол. США	у % до аналогічного періоду 2024		тис. дол. США	у % до аналогічного періоду 2024
Польща	3263767,7	103,1	Китай	11570065,5	128,5
Туреччина	1959845,9	138,5	Польща	4965650,8	109,6
Німеччина	1529694,0	81,4	Німеччина	4271827,1	122,5
Італія	1417387,3	116,3	Туреччина	3529195,6	127,8
Нідерланди	1284540,2	102,6	США	3018710,6	132,8
Китай	1224265,7	63,7	Італія	1665761,1	101,3
Іспанія	1203905,5	61,3	Чехія	1523961,5	108,1
Єгипет	1000837,0	83,9	Болгарія	1388442,6	97,0
Румунія	929936,7	73,5	Словаччина	1346667,4	103,9
Угорщина	870133,3	114,8	Франція	1338319,6	128,5
США	757668,0	146,3	Угорщина	1111689,4	103,2
Республіка Молдова	732173,8	121,9	Румунія	1095170,0	93,1
Болгарія	687530,8	88,5	Індія	1016329,6	115,8
Чехія	640661,6	107,1	Велика Британія	967164,1	123,1
Словаччина	638161,4	95,4	Швейцарія	960126,5	349,1

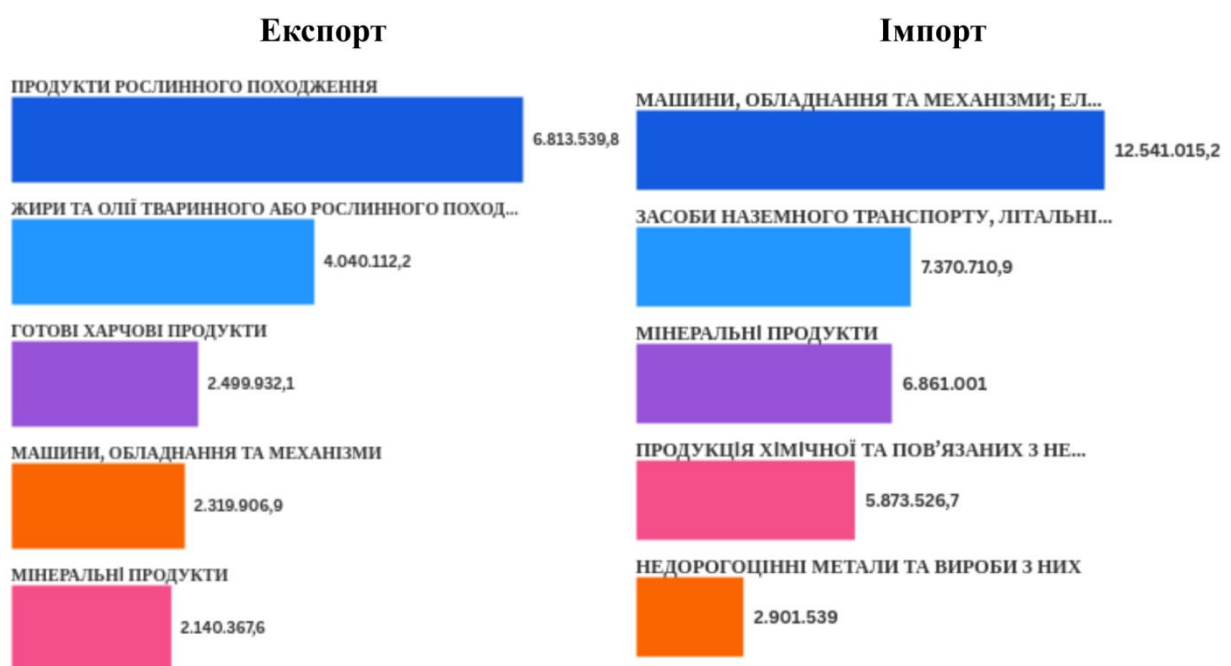
Джерело: сформовано автором на основі [10]

Другу позицію займає Туреччина (1,96 млрд дол. США), що традиційно є одним з ключових партнерів у торгівлі аграрною продукцією, металами та промисловими товарами. Значні обсяги експорту до Туреччини також пов'язані з функціонуванням «зернового коридору» та вигідним географічним розташуванням. Серед країн Європейського Союзу важливими торговельними партнерами України залишаються Німеччина, Італія, Нідерланди та Іспанія (1,20–1,53 млрд дол. США), що свідчить про високий попит на українські промислові та аграрні товари в економічно розвинених країнах ЄС.

Географічна структура імпорту України демонструє високу залежність від постачання товарів із країн Азії та Європейського Союзу. Провідним торговельним партнером виступає Китай, на який припадає найбільший обсяг імпорту, що зумовлено значною часткою машинобудівної продукції, електроніки, хімічних виробів та споживчих товарів. Важливе місце

посідають також країни ЄС, зокрема Польща, Німеччина, Італія, Чехія, Словаччина, Франція, що відображає інтегрованість українського ринку в європейські виробничі ланцюги та попит на промислову, технологічну й транспортну продукцію європейського походження.

Таким чином, війна прискорила тенденцію інтеграції України в європейський та трансатлантичний економічний простір. Частка ЄС і Заходу в торгівлі досягла історичних максимумів, тоді як зв'язки з Росією і Білоруссю розірвані, а з Китаєм та дальніми ринками – ослабли. Надалі для українських підприємств стратегічним пріоритетом стане закріплення на ринках ЄС, розширення присутності на ринках Азії та Африки та освоєння нових нішей у глобальних ланцюгах постачань, які зазнають перебудови у зв'язку з геополітичним напруженням.

Рисунок 1. Товарна структура експорту та імпорту України (січень–серпень 2025 року)

Джерело: сформовано на основі [10].

Український експорт традиційно характеризувався високою часткою сировинних товарів та напівфабрикатів (метали, руда, зерно, олія тощо) при відносно низькій питомій вазі продукції з високою доданою вартістю [7, 11].

Імпорт же, навпаки, складався переважно з готової промислової продукції, техніки, енергоносіїв, що створювало структурний дисбаланс [11].

Товарна структура експорту України у досліджуваний період характеризується домінуванням сировинних і напівсировинних товарів, що зумовлено як галузевою спеціалізацією економіки, так і воєнними обмеженнями, які стримують розвиток високотехнологічних виробництв. Найбільшу частку у структурі експорту формують продукти рослинного походження (6,81 млрд дол.), що підтверджує провідну роль аграрного сектору у забезпеченні валютних надходжень та збереженні статусу України як важливого постачальника продовольства на світовий ринок. Значний обсяг експорту також припадає на жири та олії тваринного або рослинного походження (4,04 млрд дол.), які традиційно є однією з найбільш конкурентоспроможних товарних груп.

Загалом товарна структура експорту України у воєнний час стала ще більш сировинною: за оцінками уряду, частка сировини в експорті зараз сягає близько 89% [12]. Така ситуація є викликом для економіки, оскільки продукція з низькою доданою вартістю робить країну залежною від коливань світових цін та не дає достатнього валютного виторгу. Стратегічний пріоритет на майбутнє – зміна структури експорту на користь товарів із високою доданою вартістю (машинобудування, готові продукти, технології) [13].

Товарна структура імпорту України у зазначений період характеризується домінуванням продукції з високим рівнем технологічної складності та критично важливих ресурсів, що відображає як потреби внутрішнього ринку, так і пріоритети відновлення економіки в умовах воєнного часу. Найбільша частка імпорту припадає на машини, обладнання та електротехнічне устаткування (12,54 млрд дол.), що свідчить про значний попит на технологічне оновлення виробництв, обладнання для енергетичного сектору та транспортної інфраструктури. Високі обсяги імпорту засобів

наземного транспорту та літальних апаратів (7,37 млрд дол.) зумовлені як цивільним попитом, так і потребами оборонно-промислового комплексу.

Загалом структура імпорту демонструє значну орієнтацію України на технологічну, матеріальну та енергетичну імпортозалежність, що зумовлює потребу у розвитку власного виробництва високотехнологічної продукції та зміцненні внутрішніх ринків у поствоєнний період.

З урахуванням аналізованих трендів та викликів, можна сформулювати такі стратегічні пріоритети розвитку зовнішньоекономічної діяльності українських підприємств в сучасних умовах:

1. Структурна переорієнтація експорту на продукцію з високою доданою вартістю. На державному рівні задекларовано курс на «вихід з пастки сировинної залежності» та трансформацію України в експортера інноваційних і технологічних товарів [6, 14]. До 2030 р. передбачається зниження частки сировинних товарів у структурі експорту з близько 89% до приблизно 59% [12], що зумовлює пріоритетність розвитку переробних галузей, зокрема глибокої агропереробки, машинобудування, електроніки та виробництва ІТ-рішень. Важливим напрямом виступає також нарощування експорту послуг (ІТ, інженерних, науково-дослідних), які є менш залежними від логістичних обмежень та формують стійкі конкурентні переваги на зовнішніх ринках [5].

2. Розширення присутності на ринках ЄС та поглиблена євроінтеграція. Європейський ринок виступає пріоритетним напрямом зовнішньоекономічної діяльності України на найближчу перспективу, що зумовлює необхідність поглиблення інтеграції у регуляторне поле ЄС. Ключовими завданнями у цьому контексті є гармонізація стандартів і технічних регламентів з нормами ЄС з метою усунення нетарифних бар'єрів для української продукції [8], інституційна участь у європейських програмах підтримки експорту та поступове використання переваг режиму внутрішнього ринку. Важливим стратегічним вектором виступає закріплення безмитного режиму торгівлі з ЄС на постійній основі, а також адаптація

виробничих процесів до вимог Європейського зеленого курсу, зокрема впровадження екологічних стандартів і сертифікації продукції, що підвищує конкурентоспроможність українських підприємств на ринку Євросоюзу.

3. *Диверсифікація ринків та пошук нових ніш.* Попри провідну орієнтацію на європейський ринок, важливим стратегічним завданням є географічна диверсифікація експорту за межі ЄС, зокрема в напрямі країн Азії, Близького Сходу, Африки та Північної Америки. Це передбачає як відновлення втрачених під час війни ринкових позицій, так і освоєння нових ніш, зокрема у сферах продовольчого експорту та високотехнологічної продукції. Реалізація цього напряму потребує активізації торговельної дипломатії, участі у міжнародних виставках та використання інструментів експортного кредитування для виходу на ризикові, але перспективні ринки.

4. *Розвиток логістичної інфраструктури та мультимодальних коридорів.* Забезпечення надійної логістичної інфраструктури є базовою умовою ефективної експортної стратегії. Пріоритетними завданнями визначаються розширення залізничних переходів з ЄС, модернізація портів Дунайського регіону та розвиток мультимодальних транспортних маршрутів у поєднанні з інтеграцією до мережі TEN-T. У стратегічних документах до 2030 р. підкреслюється також необхідність цифровізації митних процедур і впровадження механізму «єдиного вікна» з метою скорочення логістичних і транзакційних витрат [12].

5. *Інституційна підтримка та фінансові інструменти для експортерів.* У сучасних умовах вихід підприємств на зовнішні ринки потребує посиленої інституційної підтримки з боку держави. Стратегічними пріоритетами у цьому напрямі є розширення функціональних можливостей Експортно-кредитного агентства, зокрема збільшення його капіталізації, впровадження механізмів страхування воєнних ризиків та підтримки експортного кредитування [12]. Важливе значення має формування системи інформаційно-аналітичного супроводу експортерів, а також залучення малого і середнього бізнесу до зовнішньої торгівлі через розвиток сервісів

«єдиного вікна», мережі торговельних представництв і цифрових платформ партнерської взаємодії [40].

5. Залучення іноземних інвестицій та інтеграція у глобальні ланцюги створення вартості. Відновлення та розвиток експортних галузей потребуватиме значних капіталовкладень. Важливо вмотивувати міжнародні компанії інвестувати в Україні, особливо в переробку сировини на місці. Також заслуговує уваги механізм «friendshoring» – перенесення виробництв у країни-союзники. Інтеграція у глобальні ланцюги постачань передбачає тіснішу кооперацію з транснаціональними компаніями – українські підприємства мають ставати постачальниками комплектуючих, напівфабрикатів для великих брендів.

6. Формування позитивного бренду української продукції у світі. Уряд декларує стратегію просування бренду «Made in Ukraine» як символу якості, стійкості та інновацій [12]. Це включає як забезпечення реальної якості товарів (сертифікація, відповідність міжнародним стандартам), так і маркетингові зусилля: торговельні місії, участь в міжнародних виставках, просування української культури і гастрономії за кордоном, щоб підвищити впізнаваність.

Перелічені пріоритети певною мірою відображені у проєкті Національної експортної стратегії України до 2030 року [13]. Досягнення задекларованих цілей вимагатиме комплексних зусиль як держави, так і бізнес-спільноти, проте заданий вектор передбачає посилення присутності України у світовій економіці.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Період війни став випробуванням і водночас переломним етапом для зовнішньоекономічної діяльності України. Ключові тренди цього періоду включають: суттєве скорочення обсягів торгівлі у воєнний час, підвищення ролі аграрного сектору та ІТ-послуг в експорті, практично повну переорієнтацію торгівлі на країни Заходу (насамперед ЄС) та критичну залежність експорту від наявності безпечних логістичних шляхів. Серед

головних викликів – руйнування промисловості та інфраструктури, блокування портів, високі логістичні витрати, зростання торговельного дефіциту, а також необхідність відповідати новим вимогам зовнішніх ринків.

Стратегічні пріоритети, окреслені для розвитку ЗЕД України, зводяться до трансформації експортної моделі – від сировинної до інноваційної, від фрагментованості до інтеграції у світову економіку на правах рівноправного партнера. Практичні кроки включають модернізацію промисловості, інвестиції в інфраструктуру, державну підтримку експортерів та просування бренду «*Made in Ukraine*». Реалізація цих пріоритетів дозволить українським підприємствам не лише відновити втрачені позиції, а й досягти якісно нового рівня конкурентоспроможності на глобальних ринках. В контексті повоєнного відновлення та впровадження нових реформ, успішна інтеграція України у світову економіку здатна стати одним із драйверів стійкого розвитку країни на майбутнє.

Подальші дослідження можуть бути спрямовані на оцінку ефективності цих стратегічних пріоритетів у динамічних післявоєнних умовах та на визначення практичних механізмів їх реалізації на рівні підприємств, що здійснюють зовнішньоекономічну діяльність.

Література

1. Архипенко Т. А., Іванова М. І. Організація ланцюгів постачання металургійної промисловості з урахуванням змін зовнішньоекономічної діяльності. *Економіка та суспільство*, Вип. 72. 2025.

2. Баришполь С. Ю. Особливості регулювання зовнішньоекономічної діяльності України в умовах війни. *Науковий вісник Ужгородського національного університету : серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*, Вип. 48. 2023. С. 7-13.

3. Савчук С. В. Особливості цифровізації зовнішньоекономічної діяльності підприємств в умовах військового стану. *Науковий вісник Івано-*

Франківського національного технічного університету нафти і газу, № 1 (29). 2024. С. 144-151.

4. Зеліч В. Теоретичні основи менеджменту зовнішньоекономічної діяльності підприємств в умовах воєнного стану в Україні. *Актуальні питання економічних наук*, № 15. 2025.

5. Долгова Л., Іваненко В. Зовнішньоекономічна діяльність підприємницьких структур в Україні: проблеми та перспективи розвитку. *Траєкторія науки: секція «Економіка»*. Том 7 № 10. 2021. С. 2007-2016.

6. Малишко Є. О., Чернишов В. В. Аналіз впливу стратегічних пріоритетів на розвиток зовнішньоекономічної діяльності підприємств. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, Том 3 № 34, 2020. С. 322-329.

7. Кваша С. М., Павленко О. М., Вакуленко В. Л. Стратегічні пріоритети розвитку ЗЕД аграрної галузі України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету: серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. Вип. 51, 2024. С. 45-49.

8. Миськів Г., Миськів О., Коломієць О., Слудніков, М. Стратегічні пріоритети розвитку експорту агропродовольчої продукції України в умовах воєнного стану. *Сталий розвиток економіки*, № 1(48), 2024. С. 189-195.

9. Про зовнішньоекономічну діяльність : Закон України від 16.04.1991 № 959-ХІІ // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/959-12> (дата звернення: 04.10.2025).

10. Державна служба статистики України. URL: <https://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 04.10.2025).

11. Оліховський В. С. Аналізування стану зовнішньоекономічної діяльності України. *Економіка та суспільство*, Вип. 50. 2023. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-16> (дата звернення: 04.10.2025).

12. New Export Strategy of Ukraine until 2030: challenges and opportunities. *Громадська спілка «Фонд підтримки реформ в Україні»*. URL:

<https://fsr.org.ua/en/news/ukraine-preparing-new-export-strategy-how-war-shapes-state-policy-and-opens-new-opportunities> (дата звернення: 05.10.2025).

13. Дія. Бізнес. URL: <https://business.dii.gov.ua/news/eksportna-stratehiia-ukrainy-do-2030-roku-pidpriiemtsi-mozhut-doluchytysia-do-pidhotovky-dokumentu> (дата звернення: 15.12.2025).

14. Ukraine Trade Council. Statistical Analysis of U.S. Trade in Goods with Ukraine (January–December 2021). URL: <https://www.bis.gov/media/documents/2021-statistical-analysis-u.s.-trade-ukraine.pdf> (дата звернення: 15.12.2025).

References

1. Arkhupenko, T.A. and Ivanova, M.I. (2025), “ Organization of Supply Chains in the Metallurgical Industry Considering Changes in Foreign Economic Activity”, *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 72.

2. Baryshpol, S.Yu. (2023), “Peculiarities of Regulating Ukraine’s Foreign Economic Activity under Wartime Conditions”, *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu : seriia: Mizhnarodni ekonomichni vidnosyny ta svitove hospodarstvo*, vol. 48. pp. 7-13.

3. Savchuk, S.V. (2024), “Peculiarities of the Digitalization of Enterprises’ Foreign Economic Activity under Martial Law Conditions”, *Naukovyi visnyk Ivano-Frankivskoho natsionalnoho tekhnichnoho universytetu nafty i hazu*, vol. 1 (29), pp. 144-151.

4. Zelich, V. (2025), “Theoretical Foundations of the Management of Enterprises’ Foreign Economic Activity under Martial Law in Ukraine”, *Aktualni pytannia ekonomichnykh nauk*, vol. 15.

5. Dolhova, L. and Ivanenko, V. (2021), “Foreign Economic Activity of Business Entities in Ukraine: Problems and Development Prospects ”, *Traiektoriia nauky: sektsiia “Ekonomika”*, vol. 7(10), pp. 2007-2016.

6. Malyshko, Ye.O. and Chernyshov, V.V. (2020), “Analysis of the Impact of Strategic Priorities on the Development of Enterprises’ Foreign Economic

Activity”, *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, vol. 3(34), pp. 322-329.

7. Kvasha, S. M. Pavlenko, O.M. and Vakulenko, V.L. (2024), “Strategic Priorities for the Development of Foreign Economic Activity in Ukraine’s Agricultural Sector”, *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu: serii: Mizhnarodni ekonomichni vidnosyny ta svitove hospodarstvo*, vol. 51, pp. 45-49.

8. Myskiv, H. Myskiv, O. Kolomiets, O. and Sludnikov, M. (2024), “Strategic Priorities for the Development of Ukraine’s Agri-Food Exports under Martial Law”, *Stalyi rozvytok ekonomiky*, vol. 1(48), pp. 189-195.

9. The Verkhovna Rada of Ukraine (1991), The Law of Ukraine "On Foreign Economic Activity", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/go/959-12> (Accessed 04 October 2025).

10. State Statistics Service of Ukraine (2025), available at: <https://www.ukrstat.gov.ua/> (Accessed 04 October 2025).

11. Olikhovskiy, V.S. (2023), “ Analysis of the State of Ukraine’s Foreign Economic Activity”, *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 50.

12. FSR (2025), “New Export Strategy of Ukraine until 2030: challenges and opportunities”, available at: <https://fsr.org.ua/en/news/ukraine-preparing-new-export-strategy-how-war-shapes-state-policy-and-opens-new-opportunities> (Accessed 05 October 2025).

13. Diia. Biznes (2025), available at: <https://business.diia.gov.ua/news/eksportna-stratehiiia-ukrainy-do-2030-roku-pidpnyemtsi-mozhut-doluchytysia-do-pidhotovky-dokumentu> (Accessed 15 December 2025).

14. Ukraine Trade Council (2021), “Statistical Analysis of U.S. Trade in Goods with Ukraine (January–December 2021)”, available at: <https://www.bis.gov/media/documents/2021-statistical-analysis-u.s.-trade-ukraine.pdf> (Accessed 15 December 2025).

Стаття надійшла до редакції 04.01.2026 р.